

[Statsministeren.]

kan vist ikke med nogen som helst Rimelighed behøje os, at vi tilbød en Forhandling med de Foreninger, der havde rettet en Henvendelse til Regeringen om Krisehjælp. Dette forekommer mig saare naturligt, men derefter at gaa til at forlange, at visse bestemte Partier skal være repræsenteret ved en saadan Forhandling, kan vi paa den anden Side ikke.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller videre gør gældende — det findes Sp. 173 —, at det hele Sommeren har set ud til, at Statsministeren interesserede sig overmaade lidt for, hvad det konservative Folkeparti ønskede og vilde, saa maa jeg sige, at dette er en stor Misforstaaelse. Jeg har netop brændt af Begærlighed efter at vide, hvad Partiet vilde. Vi erfarede paa et ret tidligt Tidspunkt, at det ærede Medlem selv ønskede en Diskussion paa Rigsdagen, og saa læste vi i Aviserne, at en konservativ Mand, Proprietær Mygind, havde en Ønskeseddel, der var af en helt anden Verden end den, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller befandt sig i; men Partiet syntes jo unægteligt at være længe om at komme til Klarhed over, hvilke Ønsker og Planer der fandtes indenfor Partiet som saadant. Saa længe disse savnedes, kunde jeg naturligvis ikke vise nogen overdreven Interesse. Men nu kender vi jo noget til Partiets Ønsker, og med særlig Interesse har jeg bl. a. bemærket, at det ærede Medlem i sin Tale her forleden talte om Ønskeligheden af en Krisefond for Landbruget. Ja, det er netop en Tanke, som jeg har megen Sympati for, og som det var interessant ogsaa at erfare Landbrugets Mening om. Baade Arbejdsgivere og Arbejdere i Industri og Haandværk kender jo saadanne Hjælpebidler, og jeg tror virkelig med de Erfaringer, vi nu har, at der var Grund til at ønske, at ogsaa Landbruget lærte disse Midler at kende. Om vi saa til sin Tid kan enes om Formen for en saadan Foranstaltning, maa jo Tiden vise, men jeg kan forsikre det ærede Medlem og hans Parti, at der ikke hos os er nogen Fornemhed eller andet, der hindrer os i at have Interesse for Planer fra det ærede Medlems Parti. Vi er i Sagens Interesse stadig villige til at prøve alle Planer og til de Forhandlinger, der maaske ogsaa kunde føre til et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sluttede sin Tale med at erklære, at han og hans Parti var rede til Samarbejde. Men i Forvejen havde det ærede Medlem ganske vist betegnet Regeringsforslagene som Paradedorslag og afvist enhver Mulighed for

Forhandling om de foreslaaede Midler til Krisehjælps-Tilvejebringelse. Ja, naar dette er Tilfældet, saa maa jeg tilstaa, at saa kan Slutningsordene ikke gøre noget dybere Indtryk. Naar *det* er udelukket fra Forhandlingerne, som naturligt *maa* med i Forhandlingerne, saa kan Villien til Samarbejde dog ikke siges at være overvældende.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som talte en Del om Landbrugskrisen, tog nu sit Standpunkt til Spørgsmaalet om Rigsdagens Indkaldelse. Man kan sige, at det var lidt sent, men ganske vist er det jo ogsaa farefrit nu at tage Standpunkt til, om Rigsdagen burde indkaldes tidligt eller sent. Jeg har nemlig ikke bemærket, at det ærede Medlem før har stillet dette Krav, og Partiet Venstre, som flere Gange har holdt Møder og kundgjort, hvad Venstremente om Situationen, har omhyggeligt holdt sig borte fra Kravet om Indkaldelse af Rigsdagen. Derimod har Venstrepresen udtalt sig om det, den ene Dag for, og den anden Dag imod, men saadan synderligt vejledende kan man heller ikke sige, at det har været. Jeg mener, at hvis der i en Situation er Partier, som finder det ønskeligt at faa Rigsdagen samlet, saa maa disse Partier ærligt vedstaa saadanne Ønsker og fremsætte Krav om det, hvis der fra de to Partier, Venstre og Konservative, hvis Ordførere nu har talt, var blevet fremsat Krav om Rigsdagens Sammenkaldelse, kan jeg ikke tænke mig, at Ministeriet vilde have haft noget derimod. Saa havde vi taget den Diskussion, der i saa Henseende var blevet forlangt, og saa var vi nok kommet over det ogsaa. Nu er det jo spildt at tale derom, for nu er det bagefter, og det er, som sagt, sent, at det ærede Medlem endelig vover at tage det klare Standpunkt til Rigsdagens Indkaldelse.

Det ærede Medlem var saa i sin Omtale af Krisen inde paa Spørgsmaalet om Overkapitalisering og udtalte, at det var neppe saa galt dermed i Landbruget, i hvert Fald ikke saa galt som i andre Erhverv. Nu ved jeg ikke, om man har Midler til Sammenligning mellem Landbrugets Overkapitalisering og andre Erhvervs, det er vist i hvert Tilfælde ikke saa lige at løbe til. Men jeg ved sikkert, at der er en Række Landejendomme, der er fælt overkapitaliserede, og jeg vedkender mig den Opfattelse, at saadan Overkapitalisering er samfundsskadelig. Det er i Virkeligheden Spekulation, naar Penge anbringes langt ud over en Bedrifts virkelige Værdi, og da saadan Spekulation atter er en Trusel mod en vigtig Produktion, burde Spekulanterne have en ganske særlig Risiko